

uitspraak

RECHTBANK AMSTERDAM

Bestuursrecht

zaaknummer: AMS 19/2471

uitspraak van de enkelvoudige kamer in de zaak tussen

[REDACTED] eiseres
(gemachtigde: mr. S.M. Groen),

en

minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, verweerder
(gemachtigde: mr. G. Naber).

Procesverloop

Met het besluit van 9 november 2018 (het primaire besluit) heeft verweerder een boete van € 1.250,- opgelegd aan eiseres wegens het niet tijdig voldoen aan de inburgeringsplicht.

Met het besluit van 27 maart 2019 (het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar van eiseres ongegrond verklaard.

Eiseres heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 28 augustus 2020 via een videoverbinding van Skype voor bedrijven.¹ Eiseres is bijgestaan door haar gemachtigde en heeft samen met hem ingebeld en deelgenomen aan de videoverbinding. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde, die ook deelnam aan de videoverbinding.

Overwegingen

Voorafgaand aan de procedure

1.1. De inburgeringstermijn van eiseres liep aanvankelijk af op 13 augustus 2017 en na een ambtshalve verlenging op 28 januari 2018.

1.2. Op 3 juli 2017 heeft eiseres per e-mail en fax verzocht om het inburgeringsexamen van 20 juli 2017 met een jaar uit te stellen. In haar verzoek heeft eiseres aangevoerd dat haar echtgenoot in 2014 is gediagnosticeerd met kanker, waarna zij met hem heen en weer tussen verschillende landen is gereisd voor zijn behandeling. Hierdoor heeft eiseres uiteindelijk niet voldoende voorbereidingstijd gehad voor haar examen. Ter zitting heeft eiseres toegelicht dat

¹ Met toepassing van artikel 2, eerste lid, van de Tijdelijke wet COVID-19 Justitie en Veiligheid.

de behandelingen die haar echtgenoot in 2015 en 2016 onderging, minder intensief waren. Begin 2017 bleek echter dat de kanker was uitgezaaid naar beide longen en moest eiseres zich intensiever bezighouden met haar echtgenoot. Daarom heeft ze toen toch verzocht om uitstel van het examen. Het Servicecentrum Inburgering heeft eiseres in een e-mail van 5 juli 2017 geïnformeerd dat het examen is geannuleerd.

1.3. Op 13 juli 2017 is aan eiseres een brief gestuurd met de herinnering dat zij voor 14 augustus 2017 aan haar inburgeringsplicht moet voldoen en dat zij anders een boete kan krijgen, gevolgd door een vooraankondiging termijnoverschrijding en oplegging van een boete op 14 augustus 2017.

1.4. Op 14 en 28 augustus 2017 heeft eiseres gereageerd op deze brieven. Zij verzoekt verweerder om de boete niet op te leggen en te bevestigen dat zij uitstel tot 1 augustus 2018 krijgt om aan haar inburgeringsplicht te voldoen. Eiseres heeft bij deze brief medische stukken van haar echtgenoot en een formulier 'machtiging voor het opvragen van gezondheidsgegevens' (machtigingsformulier) gestuurd. In deze machtiging staan, behalve de huisarts in Nederland, twee artsen in Zuid-Afrika en een arts in China vermeld.

1.5. Verweerder heeft op 2 november 2017, 25 januari 2018² en 6 maart 2018 ontvangstbevestigingen aan eiseres gestuurd, waarin hij aankondigt een beslissing te zullen nemen op haar verzoek om uitstel van de inburgeringstermijn.

1.6. Op 13 maart 2018 heeft verweerder een (tweede) vooraankondiging termijnoverschrijding aan eiseres gestuurd, waarin staat dat zij tot 28 januari 2018 de tijd had om in te burgeren. Omdat eiseres deze termijn niet heeft gehaald, krijgt zij een boete die voorlopig is vastgesteld op € 1.250,-, en nog twee jaar om in te burgeren. In de brief staat ook dat als eiseres of haar partner langer dan drie maanden ziek is geweest en zij hierdoor meer tijd nodig heeft om in te burgeren, ze het machtigingsformulier kan opsturen. Ook kan eiseres om een telefonische hoorzitting vragen om uit te leggen waarom ze nog niet is ingeburgerd.³

1.7. Op 30 maart 2018 heeft eiseres het inburgeringsexamen gehaald. Op 9 november 2018 heeft verweerder de eerder aangekondigde boete van € 1.250,- aan eiseres opgelegd.

1.8. Naar aanleiding van het bezwaar van eiseres is er op 26 maart 2019 een hoorzitting gehouden. Op dezelfde dag zijn het medisch advies van Argonaut van 5 november 2018 (het advies) en later de onderliggende brief van de huisarts in antwoord op het verzoek om medische informatie per e-mail aan haar toegestuurd.

1.9. Een eerder geplande behandeling van het beroep op zitting op 29 juni 2020 is verdaagd, omdat de echtgenoot van eiseres op 5 juni 2020 is overleden.

² Op 25 juni 2018 heeft verweerder een brief met dezelfde tekst als in de brief van 25 januari aan eiseres gestuurd en vervolgens op 31 juli 2018 nog eens een brief met een soortgelijke tekst.

³ Op 18 april 2018 laat verweerder eiseres weten dat zij een Nederlands telefoonnummer had moeten invullen op het formulier voor de telefonische hoorzitting. Hierom is eiseres niet gehoord naar aanleiding van de vooraankondiging.

Besluitvorming verweerder

2.1. In het bestreden besluit verwijst verweerder naar het advies van de medisch adviseur om geen verlenging van de inburgeringstermijn toe te kennen.⁴ De vraagstelling in het advies luidt:

“Is cliënt(e) op grond van noodzakelijke mantelzorg in verband met de medische situatie van een gezinslid van cliënt(e) in de periode inburgeringsplicht gedurende een periode van ten minste drie aaneengesloten maanden niet in staat geweest om onderwijs te volgen op grond waarvan verlenging van de inburgeringsperiode kan worden toegekend?”

De reactie van de medisch adviseur is:

“Uit de medische informatie blijkt dat de partner van cliënte inderdaad bekend is met de aangegeven medische problematiek en dat er sprake is van diverse afspraken in het buitenland. Echter blijkt uit de medische informatie niet dat er als gevolg van deze aandoening dusdanige intensieve verzorging/verpleging noodzakelijk was dat cliënte hierdoor als gevolg van te verlenen mantelzorg gedurende haar inburgeringsperiode een periode van tenminste drie aaneengesloten maanden niet in staat was onderwijs te volgen.”

2.2. Verweerder stelt zich op het standpunt dat er geen twijfel is over de juistheid van het advies, waarvan de wijze van totstandkoming zorgvuldig is, de inhoud inzichtelijk en de conclusie logisch. Verweerder vindt dat het niet toevoegen van het advies bij het primaire besluit niet tot een andere beslissing had geleid. Omdat hij niet kan beoordelen of de argumenten van eiseres, zoals dat de behandelingen in het buitenland noodzakelijk waren, tot een ander advies zouden leiden, en hij moet uitgaan van de informatie die hij momenteel tot zijn beschikking heeft, volgt verweerder het advies. Er zijn geen andere feiten of omstandigheden waaruit blijkt dat eiseres geen verwijt kan worden gemaakt. Evenmin is gebleken van feiten en omstandigheden op grond waarvan de boete gematigd zou moeten worden.

Standpunt eiseres

3.1. Eiseres voert aan dat haar geen verwijt kan worden gemaakt dat zij het inburgeringsexamen niet op tijd heeft behaald. Eiseres verzorgde haar echtgenoot die sinds 2014 ernstig ziek was en vergezelde hem naar de afspraken in onder andere China en Zuid-Afrika. Daarom heeft zij van 2014 tot eind januari 2018 geen gelegenheid gehad om gedurende een periode van ten minste drie aaneengesloten maanden onderwijs te volgen. Ter staving hiervan is een groot aantal documenten overgelegd over de behandeling van de echtgenoot van eiseres en haar begeleiding. Eiseres legt in beroep aanvullende verklaringen van de artsen over en stelt dat hieruit blijkt dat het onmogelijk was voor de echtgenoot van eiseres om zonder haar te reizen. Eiseres verwijst ook naar de Beleidsregel verlenging inburgeringstermijnen bij geen verwijt (Beleidsregel)⁵ waaruit volgt dat eiseres in aanmerking komt voor verlenging van de inburgeringstermijn vanaf 2014 tot aan het

⁴ Zoals blijkt uit wat er voorafging aan de procedure, is dit advies na het primaire besluit en voor het bestreden besluit aan eiseres toegestuurd.

⁵ Beleidsregel van de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 4 februari 2019, 2019-0000012235, over de verlenging van de termijnen bij niet-verwijtbare overschrijdingen, gepubliceerd in de Staatscourant van 12 februari 2019, nr. 6980.

overlijden van haar echtgenoot. Eiseres heeft haar inburgeringsexamen behaald op 30 maart 2018. Gelet op de Beleidsregel is de boete ten onrechte opgelegd.

3.2. Eiseres voert verder aan dat sprake is van schending van het zorgvuldigheids- en motiveringsbeginsel en dat het deskundigenrapport gebrekkig is. Eiseres heeft niet de gelegenheid gehad zich voor te bereiden en/of te reageren op informatie die verweerder bij de arts van de echtgenoot van eiseres heeft opgevraagd. Verweerder had haar reactie moeten voorleggen aan de medisch adviseur en zich ervan moeten vergewissen dat het uitgebrachte advies op de juiste wijze tot stand is gekomen. Ook heeft verweerder ten onrechte het verslag van de hoorzitting niet gevoegd bij het bestreden besluit. Verweerder heeft niet alle beschikbare informatie meegenomen bij het nemen van dit besluit.

Eiseres vindt ook dat de conclusie dat er geen sprake is van noodzakelijke mantelzorg, geen steun vindt in de medische informatie. Volgens eiseres is de huisarts niet gevraagd of de echtgenoot van eiseres mantelzorg nodig had. De deskundige kon dit op basis van de informatie van de huisarts dan ook niet concluderen. Het rapport is onzorgvuldig en verweerder heeft niet aan zijn vergewisplicht voldaan. Uit de medische informatie die door eiseres in beroep is overgelegd, blijkt bovendien dat mantelzorg wel noodzakelijk was, aangezien de echtgenoot niet in staat was alleen te reizen voor zijn medische behandeling. Ook om deze reden was het advies niet inzichtelijk en concludent en kon het niet aan de besluitvorming ten grondslag worden gelegd.

3.3. Tot slot vindt eiseres dat het bestreden besluit in strijd is met het evenredigheidsbeginsel. Verweerder had de boete moeten afstemmen op de mate waarin deze aan eiseres kan worden verweten en de ernst van de overtreding. Verweerder had rekening moeten houden met een samenstel van omstandigheden waaronder de ziekte van de echtgenoot van eiseres, de tijdigheid van de reacties van eiseres en de late reacties van verweerder. Ook heeft eiseres het inburgeringsexamen, ondanks alle belemmeringen, zeer kort (twee maanden) na het verstrijken van de inburgeringstermijn gehaald.

Het toetsingskader

4.1. De relevante bepalingen zijn opgenomen in de bijlage die onderdeel uitmaakt van deze uitspraak. Het uitgangspunt in artikel 7b, eerste lid Wet inburgering (Wi) is dat een inburgeringsplichtige drie jaar heeft om het inburgeringsexamen te behalen. Als een inburgeringsplichtige deze termijn niet haalt, legt verweerder volgens artikel 31 Wi een boete op.

4.2. Als een inburgeringsplichtige geen verwijt treft in het niet behalen van het inburgeringsexamen binnen deze termijn, verlengt verweerder de termijn, zoals bepaald in artikel 7b, derde lid Wi. In het Besluit inburgering, de Regeling inburgering en de Beleidsregel staan nadere regels over een verzoek tot verlenging van de inburgeringstermijn. Een verzoek tot verlenging kan worden gedaan vanaf zes maanden voor het verstrijken van de oorspronkelijke inburgeringstermijn, waarop dan binnen acht weken wordt besloten. Bij een minimale tijdsinvestering in de inburgering of deelname aan het inburgeringsexamen wordt de termijn in ieder geval verlengd. In de Beleidsregel staat dat bij ernstige ziekte van onder anderen de partner van de inburgeringsplichtige van ten minste drie aaneengesloten maanden de termijn wordt verlengd.

Beoordeling door de rechtbank

5.1. Centraal staat de vraag of verweerder heeft kunnen concluderen dat eiseres verwijtbaar niet op tijd aan haar inburgeringsplicht heeft voldaan. De rechtbank beantwoordt deze vraag ontkennend en overweegt hiertoe als volgt.

5.2. Uit de door eiseres geschetste gang van zaken kan worden afgeleid dat verweerder niet de zorgvuldigheid heeft betracht die is vereist bij het opleggen van de onderhavige boete. Zo valt verweerder te verwijten dat er pas heel laat een reactie is gekomen op het verzoek van eiseres om uitstel van de examentermijn vanwege de ziekte van haar echtgenoot. Eiseres heeft voor het verstrijken van de inburgeringstermijn, op 3 en 21 juli en 28 augustus 2017, om uitstel gevraagd. Pas bij het primaire besluit van 9 november 2018 – dus ruim een jaar later – wordt duidelijk dat verweerder dit uitstel niet verleent. In de tussentijd heeft verweerder – zonder eiseres uitsluitel te geven over haar verzoek – wel al brieven gestuurd met een (voor)aankondiging oplegging boete vanwege het niet tijdig voldoen aan de inburgeringsplicht. Ook heeft verweerder meermalen bevestigingen gestuurd dat informatie zou worden opgevraagd bij de arts. De rechtbank is van oordeel dat het versturen van aankondigingen termijnoverschrijding en opleggen van een boete op een moment dat het verzoek om uitstel vanwege de medische situatie van de echtgenoot nog loopt, onlogisch en onzorgvuldig is. Ook valt niet in te zien waarom verweerder er zo lang over heeft gedaan zich hierover een oordeel te vormen. Immers, op het moment dat eiseres hier uitsluitel over kreeg, was de inburgeringstermijn al geruime tijd verstreken en had eiseres bovendien al haar inburgeringsexamen gehaald.

5.3 Los daarvan is de rechtbank van oordeel dat verweerder het medisch advies niet ten grondslag heeft kunnen leggen aan de besluitvorming. De vraagstelling in het medisch advies strookt namelijk niet met de Beleidsregel waarin de verlengingsgronden die verweerder al jarenlang toepast,⁶ staan. De rechtbank leidt uit de toelichting af dat er in ieder geval sprake is van *geen verwijtbaarheid* als een grond in de Beleidsregel van toepassing is. Volgens de Beleidsregel verlengt verweerder bij langdurige ziekte van de partner van de inburgeringsplichtige van ten minste drie aangesloten maanden de inburgeringstermijn met een periode die gelijk is aan de duur van die ziekteperiode. Het staat vast dat de partner van eiseres vanaf 2014 langdurig ernstig ziek was. Begin 2017 werd de situatie ernstiger en moest de echtgenoot intensieve behandelingen ondergaan. Er was dus sprake van een ernstige ziekte gedurende een periode langer dan drie maanden. Uit de Beleidsregel volgt dat verweerder de inburgeringstermijn dan verlengt voor de periode van de ziekte. In de Beleidsregel is verder bepaald dat een medisch adviseur de informatie beoordeelt. Echter, niet is opgenomen dat er in geval van ziekte van een partner sprake moet zijn van noodzakelijke mantelzorg door een inburgeringsplichtige aan deze partner. Het is de rechtbank dan ook niet duidelijk waarom het medisch advies zich beperkt tot deze vraag.

5.4. Ook overigens is de rechtbank van oordeel dat verweerder het advies niet aan zijn besluitvorming ten grondslag heeft kunnen leggen. De rechtbank constateert dat het advies – mede in het licht van de door eiseres overgelegde medische stukken – wel héél erg kort is en

⁶ Zie de Toelichting op de Beleidsregel (toelichting) in de Staatscourant: “De hier vastgelegde omstandigheden zijn een neerslag van de gronden voor verlenging van de termijnen zoals die in de praktijk de afgelopen jaren door de Dienst Uitvoering Onderwijs zijn toegepast. Ter bevordering van de transparantie en de rechtszekerheid worden de gronden vastgelegd in een beleidsregel die gepubliceerd wordt in de Staatscourant.”

nauwelijks onderbouwing bevat. Daar komt bij dat de medisch adviseur de vraag van verweerder alleen heeft voorgelegd aan de Nederlandse huisarts en niet aan de andere behandelaars van de echtgenoot van eiseres. De reactie van de Nederlandse huisarts bevat niet alle relevante medische informatie. Zo staat er hoofdzakelijk een kort overzicht van de voorgeschiedenis in. Ook maakt de huisarts geen melding van de door eiseres genoemde behandelingen in het buitenland in de jaren voorafgaande aan het verzoek om uitstel. Enkel een behandeling in Zuid-Afrika in 2014 wordt genoemd, terwijl uit de door eiseres overgelegde medische informatie blijkt dat de echtgenoot ook de jaren daarna – in elk geval tot en met juni 2017 – in Zuid-Afrika en China werd behandeld voor zijn ziekte. Daarom had verweerder voor een antwoord op zijn vraag niet kunnen volstaan met het benaderen van de Nederlandse arts. Met eiseres is de rechtbank dan ook van oordeel dat het advies niet zorgvuldig tot stand is gekomen en naar inhoud niet concludent is. De rechtbank vindt dat eiseres aannemelijk heeft gemaakt dat er concrete aanknopingspunten voor redelijke twijfel aan het advies waren. Verweerder kon ook om die reden niet zonder nadere motivering op het advies afgaan en had tenminste een reactie aan de medisch adviseur moeten vragen over wat eiseres heeft aangevoerd over het advies.

5.5. Dit betekent dat het beroep gegrond is.

Schadevergoeding

6.1. Eiseres verzoekt om schadevergoeding wegens de lange duur van de procedure. Daartoe voert eiseres aan dat de termijn is aangevangen op het moment van de vooraankondiging van de boeteoplegging van 13 maart 2018. De hoogte van de schadevergoeding is € 500,- per half jaar dat de redelijke termijn is overschreden, waarbij het totaal van de overschrijding naar boven wordt afgerond.

6.2. Verweerder heeft ter zitting het standpunt ingenomen dat er geen sprake is van overschrijding van de redelijke termijn, nu de termijn is aangevangen met het primaire besluit van 9 november 2018.

6.3. De rechtbank overweegt dat de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (Afdeling) sinds 29 januari 2014⁷ in aansluiting op de Hoge Raad en de Centrale Raad van Beroep als uitgangspunt neemt⁸ dat een redelijke termijn voor de fase van bezwaar en beroep twee jaar is. Hierbij wordt een half jaar voor het bezwaar en anderhalf jaar voor het beroep gerekend. Als aanvangsmoment wordt bij oplegging van een boete het moment genomen dat het betrokken bestuursorgaan ten aanzien van de beboete een handeling heeft verricht waaraan deze in redelijkheid de verwachting kon ontlelen dat het bestuursorgaan hem een boete zou opleggen.⁹ Uit vaste rechtspraak van de Afdeling volgt dat een bestuursorgaan een dergelijke handeling met de boetekennisgeving verricht.¹⁰ In dit geval heeft verweerder reeds op 14 augustus 2017 een eerste voornemen¹¹ tot oplegging van de boete gestuurd en is op die datum de termijn gaan lopen.

⁷ Zie de uitspraak van de Afdeling van 29 januari 2014, ECLI:NL:RVS:2014:188, 4.2 en verder.

⁸ Zoals veelvuldig bevestigd, zie bijvoorbeeld recenter de uitspraak van de Afdeling van 3 juni 2020, ECLI:NL:RVS:2020:1341.

⁹ Zie de uitspraak van de Afdeling van 26 februari 2020, ECLI:NL:RVS:2020:604, 4.

¹⁰ Zie de uitspraak van de Afdeling van 18 september 2019, ECLI:NL:RVS:2019:3203, 4.1.

¹¹ Dat geldt als een boetekennisgeving, zie de uitspraak van de Afdeling van 28 juni 2017, ECLI:NL:RVS:2017:1681.

6.4. Nu er meer dan drie jaar later op het beroep wordt beslist, is de redelijke termijn met meer dan een jaar overschreden. Volgens vaste rechtspraak van de Afdeling wordt voor de berekening van de hoogte van de schadevergoeding uitgegaan van een tarief van € 500,00 per half jaar dat de redelijke termijn is overschreden.¹² Dat betekent dat eiseres recht heeft op een schadevergoeding van € 1.000,-. Omdat de overschrijding van de redelijke termijn is toe te rekenen aan verweerder, zal de rechtbank verweerder veroordelen om deze schadevergoeding aan eiseres te betalen.

Conclusie

7.1. Het beroep is gegrond en het bestreden besluit dient te worden vernietigd vanwege strijd met het zorgvuldigheids- en motiveringsbeginsel. Verweerder heeft niet de noodzakelijke zorgvuldigheid betracht die is vereist bij het opleggen van de boete en het medisch advies waarop het besluit is gebaseerd, is niet zorgvuldig tot stand gekomen, bevat geen logische redenering en de conclusie ervan volgt niet uit de inhoud. De rechtbank ziet aanleiding zelf in de zaak te voorzien in die zin dat ze het primaire besluit herroept. Daarmee is de boete van tafel.

7.2. Eiseres heeft recht op schadevergoeding wegens de lange duur van de procedure. De rechtbank wijst het verzoek om schadevergoeding toe en veroordeelt verweerder tot het betalen van een schadevergoeding van € 1.000,- aan eiseres.

7.3. Omdat de rechtbank het beroep gegrond verklaart, bepaalt de rechtbank dat verweerder aan eiseres het door haar betaalde griffierecht vergoedt.

7.4. De rechtbank veroordeelt verweerder in de door eiseres gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 1.050,- (1 punt voor het indienen van het beroepsschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting, met een waarde per punt van € 525,- en een wegingsfactor 1).

¹² Zie de eerder genoemde uitspraak van de Afdeling van 26 februari 2020.

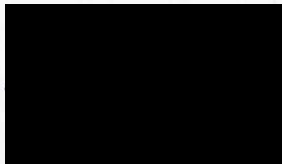
Beslissing

De rechtbank:

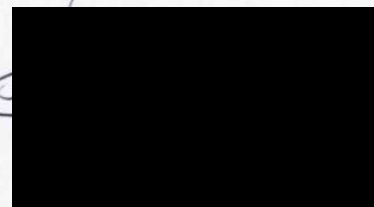
- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- herroept het primaire besluit;
- veroordeelt verweerder tot het betalen van een schadevergoeding aan eiseres wegens overschrijding van de redelijke termijn tot een bedrag van € 1.000,-;
- draagt verweerder op het betaalde griffierecht van € 47,- aan eiseres te vergoeden;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiseres tot een bedrag van € 1.050,-

Deze uitspraak is gedaan door mr. H.M.A.E. van Ooijen, rechter, in aanwezigheid van mr. J.R.de Savornin Lohman, griffier.

griffier

rechter

Afschrift verzonden aan partijen op:

10 NOV 2020

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogerberoepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening.

Voor kopie conform,
de griffier van de Arrondissements-
rechtbank Sector Bestuursrecht
te Amsterdam

WETTELIJK KADER

Wet inburgering

Artikel 7b

1 De inburgeringsplichtige behaalt binnen drie jaar de onderdelen van het inburgeringsexamen, bedoeld in artikel 7, tweede lid, onderdelen b en c.

2 De termijn van drie jaar, genoemd in het eerste lid, vangt aan op het moment dat de vreemdeling inburgeringsplichtig wordt.

3 Onze Minister verlengt de termijn van drie jaar, genoemd in het eerste lid:

a. indien de inburgeringsplichtige aannemelijk maakt dat hem geen verwijt treft ter zake van het niet tijdig behalen van deze onderdelen van het inburgeringsexamen, of
[...]

Artikel 31

1 Onze Minister legt een bestuurlijke boete op aan de inburgeringsplichtige die de onderdelen van het inburgeringsexamen, bedoeld in artikel 7, tweede lid, onderdelen b en c, niet binnen de in artikel 7b, eerste lid, genoemde termijn, of de met toepassing van artikel 7b, derde lid, of van de krachtens artikel 8, eerste lid, aanhef en onderdeel a, gestelde regels verlengde termijn, heeft behaald.

Artikel 32

Onze Minister stelt in de boetebeschikking, bedoeld in artikel 31, eerste lid, een nieuwe termijn van ten hoogste twee jaren waarbinnen de inburgeringsplichtige na het bekendmaken van de boetebeschikking alsnog de onderdelen van het inburgeringsexamen, bedoeld in artikel 7, tweede lid, onderdelen b en c, moet behalen.

Artikel 34

De bestuurlijke boete kan niet hoger zijn dan:
[...]

d. € 1.250 voor het niet behalen van de onderdelen van het inburgeringsexamen, bedoeld in artikel 7, tweede lid, onderdelen b en c, binnen de bij of krachtens de artikelen 32 en 33 gestelde termijnen.

Besluit inburgering

Artikel 2.12

1 Een aanvraag tot verlenging van de voor de inburgeringsplichtige geldende termijnen, bedoeld in de artikelen 7a, eerste lid, en 7b, eerste lid, van de wet, kan niet eerder worden ingediend dan zes maanden voor het verstrijken van die termijn. Onze Minister geeft binnen acht weken na ontvangst van de aanvraag een beschikking.

2 In bijzondere gevallen die de inburgeringsplichtige betreffen, kan Onze Minister ambtshalve besluiten tot verlenging van de voor de inburgeringsplichtige geldende termijnen, bedoeld in de artikelen 7a, eerste lid, en 7b, eerste lid, van de wet. De beschikking wordt niet eerder gegeven dan zes maanden voor het verstrijken van die termijn.

3 In de beschikking wordt de duur van de verlenging vermeld.

Beleidsregel van 12 februari 2019 verlenging inburgeringstermijnen bij geen verwijt

Artikel 2. Langdurige ziekte

Bij langdurige ziekte van de inburgeringsplichtige, zijn partner of gezinslid in de eerste graad van ten minste drie aaneengesloten maanden wordt de termijn van het participatieverklaringstraject of de termijn voor de overige onderdelen van het inburgeringsexamen verlengd met een periode die gelijk is aan de duur van die ziekteperiode.

Om in aanmerking te komen voor de verlenging dient de inburgeringsplichtige een verzoek in bij, en verstrekt een gerichte medische machtiging aan, DUO. Op deze machtiging geeft de inburgeringsplichtige aan op wie de machtiging betrekking heeft en voor welk doel DUO wordt gemachtigd om bij de behandelende arts of specialist informatie op te vragen. Het beoordelen daarvan gebeurt door een door DUO aangewezen medisch adviseur.

Algemene wet bestuursrecht

Artikel 5:46

1 De wet bepaalt de bestuurlijke boete die wegens een bepaalde overtreding ten hoogste kan worden opgelegd.

2 Tenzij de hoogte van de bestuurlijke boete bij wettelijk voorschrift is vastgesteld, stemt het bestuursorgaan de bestuurlijke boete af op de ernst van de overtreding en de mate waarin deze aan de overtreder kan worden verweten. Het bestuursorgaan houdt daarbij zo nodig rekening met de omstandigheden waaronder de overtreding is gepleegd.

3 Indien de hoogte van de bestuurlijke boete bij wettelijk voorschrift is vastgesteld, legt het bestuursorgaan niettemin een lagere bestuurlijke boete op indien de overtreder aannemelijk maakt dat de vastgestelde bestuurlijke boete wegens bijzondere omstandigheden te hoog is.